

Mèxic D.F. 25 de juny del 1962

Estimats pares i Joan: contesto la seva carta començada amb el joiós hossanna!, per a celebrar la concessió del permís. Tant de ~~xxx~~ bo que tot surti d'acord amb els nostres desitjos!

Ara estem tramitant la nacionalització de la Rosa (és la única que havia conservat, per diverses raons de papers, la seva condició d'"espanyola"), indispensable per a la sol·licitud de passaports. Vaig procedint d'acord amb les indicacions de la representació espanyola a Mèxic, el personal de la qual es mostra sempre molt atent, contrastant amb la ineficàcia burocràtica dels funcionaris mexicans, que són d'una lentitud desesperant.

El qui exercia les funcions de Ministre Plenipotenciari d'Espanya, el senyor Julio Juste, acaba d'ésser traslladat; no sé encara qui el substituirà, ni si el canvi suposarà un moviment total del personal. Jo ja he lligat una cordial coneixença amb el senyor Maroña i em sabria greu perdre el seu contacte.

Aquí, els diaris continuen dedicant molta atenció a Espanya, amb informacions que ens angoixen una mica. Només faltaria que la pau i tranquil·litat de tots aquest anys es pertorbés ara que ens decidim a tornar!

El dissabte em vaig assabentar, pel senyor Ruíz Ponsetí, que la Carme Millà torna a ésser a Barcelona; se'n va anar sense acomidar-se de ningú, una mica avergonyida de les seves anades i vingudes i amargada per una sensació de fracàs -agreujada per una mala salut- que darrerament l'havia apartada de tots els seus amics.

M'ha alegrat molt que el senyor Arnau tingui relacions amb el "Liceu Francès" de Barcelona, ja que ens refiem d'aquesta institució per al reconeixement dels estudis que ja tenen cursats els nens; el Raimon cursa l'equivalent al batxillerat espanyol, en una escola espanyola incorporada a l'ensenyament oficial mexicà. Aquí sí que ignoro com ens ho farem, però una solució o altra deurem trobar.

Pel que fa a la feina, crec que de les possibles que m'esmenta el pare (a part de la de dibuix tècnic) puc fer un bon paper en la confecció de catàlegs, ja que tots els elements amb que compto m'hi ajuden. Pel que es refereix a la publicitat de premsa (la que apareix a periòdics i revistes) la trobo inferior a la que es fa a Mèxic i penso que no hi desentonaria i que més aviat puc aportar-hi alguna cosa; depèn de com es presentin les circumstàn-

cies. També em puc moure amb una certa brillantor en embalatges de propaganda, etiquetes i envasos, i en tot el que sigui dibuix "per a les arts gràfiques".

L'Angel estarà de retorn de Sud-Amèrica, aproximadament, ~~en~~ pels volts del 6 de juliol i, un mes després, ell i la seva esposa emprendran el viatge a Catalunya, deixant-nos dos dels seus fills. Pel setembre -a principis- volen estar de retorn a Mèxic, de manera que tot ens vindrà just per a lligar caps. Mentrestant, tornarà a ésser aquí el senyor González Porto i a veure què em dirà. Bona és la confiança del pare, en el sentit que no el necessitem per a res però a mi, potser per les raons sentimentals creades per tants anys de treballar-hi, m'agradaria més que fés efectiu el seu primer oferiment. Aquest recent contacte amb l'Espanya actual ha fet, d'una manera evident, que el senyor González Porto hagi canviat els seus plans, expressats aquí ostensiblement abans d'anar-se'n. Però cal sempre tenir en compte que és molt temperamental i murri, de manera que ~~en~~ s'ha de ^{considerar} ~~tenir en compte~~ en tot moment que el que diu és calculat a favor seu.

El Raimon em prega que preguntis al Joan de part seva si hi ha a Barcelona ràdios portàtils de transistors, ja que ell en té un (i jo un altre!) i pateix per saber si a Catalunya es troben fàcilment les piles necessàries (per exemple, les "Eveready" de 9 volts, tipus 606P), i les "Eveready" miniatura N°904. Aquí, és una de les aficions de la joventut i es troben aparells japonesos a uns preus increïblement baixos. Són aparells del tamany d'un paquet de cigarretes...

Em satisfà l'esment del meu nom a "Serra d'or". Espero ~~de~~ tenir oportunitat d'ajudar a que no se m'oblidi, amb l'aportació de noves obres. Tot depèn ara de que m'estabilitzi, emocionalment i material.

Els suposo, com m'anuncien, a Bellaterra i els envegem. Bé: ~~no~~ no és enveja, sinó la gran il·lusió de poguer-los-hi visitar aviat.

He de plegar, per les raons de cada dilluns. Rebin, tots, una abraçada ben forta de tots nosaltres.

Lele